

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 41/2013, referent a l'Ajuntament de Salou.

Antecedents

Primer.- En data 09/04/2013 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una entitat pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament de Salou, amb motiu d'un seguit de presumptes incompliments de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). Entre d'altres, es denunciaven diverses qüestions relacionades amb els sistemes de videovigilància que té implementats l'Ajuntament de Salou. L'entitat denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 66/2013), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta fase d'informació, en data 06/05/2013 l'Autoritat va realitzar un acte d'inspecció a les dependències de la Policia Local de Salou, per tal de verificar determinats aspectes relacionats amb els fets denunciats. En aquell acte d'inspecció presencial els representants de l'Ajuntament de Salou van manifestar, entre d'altres, el següent:

1. Sobre el sistema de videovigilància instal·lat a l'exterior de l'edifici en el qual s'ubiquen les dependències de la Policia Local de Salou i de la Regidoria d'Acció Social:
 - 1.1. Que les càmeres de la teulada, corresponents a l'antic sistema de videovigilància, no es troben en funcionament.
 - 1.2. Que hi ha 5 càmeres exteriors en funcionament des de l'any 2011 que controlen l'edifici i 3 càmeres que enfoquen l'aparcament de la Policia Local, que està situat just davant de l'edifici. Aquestes càmeres tenen poca resolució.
 - 1.3. Que no s'enfoca la via pública.
 - 1.4. Que el sistema de videovigilància té per a finalitat la seguretat.
 - 1.5. Que les imatges s'emmagatzemen durant unes dues setmanes.
 - 1.6. Que es desconeix quin fitxer dona cobertura al tractament amb fins de videovigilància.
 - 1.7. Que el dret d'informació es compleix per mitjà del cartell ubicat a l'entrada a l'edifici. No hi ha més cartells informatius.
 - 1.8. Que no s'informa addicionalment per mitjà d'impresos.
2. Sobre el sistema de videovigilància instal·lat a l'interior de les dependències de la Policia Local de Salou:
 - 2.1. Que es remeten a les comprovacions que es puguin fer en relació al número de càmeres que integren el sistema de videovigilància interior. Que aproximadament estaria conformat per 11 càmeres.
 - 2.2. Que aquestes càmeres permeten la identificació de les persones físiques.

- 2.3. Que es troben en funcionament des del 2010.
- 2.4. Que les càmeres no capten la veu.
- 2.5. Que a la zona d'atenció al públic hi ha un micròfon que permet la captació de la veu a la taula d'atenció al públic, el qual no està permanentment connectat. La captació de la veu la pot efectuar l'usuari de la sala de control.
- 2.6. Que el dit micròfon també es pot activar a petició de l'agent ubicat en aquella dependència, si bé la decisió final d'activar recau en el personal de la sala de control.
- 2.7. Que no existeix cap cartell informatiu sobre la captació de la veu.
- 2.8. Que dins les carcasses dels detectors de fum no hi ha càmeres, el que succeeix és que algunes càmeres interiors són semblants als detectors de fum.
- 2.9. Que només s'informa de la captació de les imatges per mitjà del cartell instal·lat a l'entrada a l'edifici.
- 2.10. Que es desconeix quin fitxer dona cobertura a dit tractament.
- 2.11. Que s'ha informat als treballadors que hi ha un sistema de videovigilància.
- 2.12. Que la finalitat del sistema de videovigilància és la seguretat de l'edifici i béns de la Policia Local.
- 2.13. Que aquestes imatges s'han utilitzat en el marc d'un expedient disciplinari, motivat per violentar els tancaments on es publiquen els quadrants, entre d'altres imputacions.

3. Sobre el sistema de videovigilància instal·lat a la Comissaria de Platges (Passeig Jaume I):

- 3.1. Que el sistema de videovigilància està conformat per 1 càmera exterior. La càmera funciona com un videoporter. Hi un interfon IP que es connecta amb la sala de control i des d'aquesta sala es pot visionar les imatges.
- 3.2. Que s'enregistren les imatges.
- 3.3. Que la càmera es va instal·lar aproximadament el mes d'octubre de 2012.
- 3.4. Que la càmera permet la identificació de persones físiques.
- 3.5. Que no permet la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública.
- 3.6. Que es desconeix si hi ha un cartell informatiu.

4. Sobre el sistema de videovigilància instal·lat al dipòsit municipal del vehicles:

- 4.1. Que al recinte hi ha un sistema de videovigilància conformat per 6 càmeres.
- 4.2. Que les imatges s'emmagatzemen.
- 4.3. Que algunes de les càmeres s'activen a través d'un sensor de moviment.
- 4.4. Que es troben en funcionament des de fa diversos anys.
- 4.5. Que no permeten la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública.
- 4.6. Que es desconeix si ha han instal·lats cartells informatius.

5. Sobres les càmeres instal·lades amb fins de control del trànsit:

5.1. Que les càmeres no permeten identificar persones físiques, ni tampoc identificar matrícules.

Així mateix, en aquella inspecció presencial duta a terme a la seu de la Policia Local de l'Ajuntament de Salou, el personal inspector de l'Autoritat va verificar, entre d'altres, el següent:

- Que a les dependències de la Policia Local de Salou hi ha un sistema de videovigilància compost de 8 càmeres exteriors i 11 càmeres interiors. Al respecte s'efectuà un reportatge fotogràfic tant de les càmeres interiors com exteriors, així com les de control del trànsit i la comissaria de platja. Que el monitor relatiu a les càmeres del dipòsit de vehicles no estava operatiu per una avaria recent, segons van manifestar els representants de l'Ajuntament.
- Que a la porta d'accés a l'entrada a l'edifici hi ha instal·lat un cartell informatiu sobre l'existència de càmeres de videovigilància.

Finalment, el personal inspector va requerir l'entitat inspeccionada per tal que aportés davant l'Autoritat, entre d'altres, còpia de la documentació següent:

- Acreditació per mitjà de fotografies, en el seu cas, de com es fa efectiu el dret d'informació en relació als sistemes de videovigilància instal·lats a la comissaria de les platges i al dipòsit de vehicles.

L'Ajuntament de Salou va donar compliment a aquest requeriment per mitjà d'escrit de 16/05/2013.

Tercer.- Per mitjà d'ofici de data 24/05/2013 es va requerir a l'entitat denunciada per tal que aportés còpia de la resolució que hagués posat fi a l'expedient disciplinari esmentat al punt 2.13 de l'antecedent segon, o bé, qualsevol altra documentació obrant en l'expedient que permetés determinar els fets que allí s'havien imputat.

L'Ajuntament de Salou aportà còpia de la proposta de resolució de l'expedient disciplinari per mitjà d'escrit de 28/05/2013.

Quart.- També en el marc de la informació prèvia, es va comprovar que entre els fitxers inscrits per l'Ajuntament de Salou al Registre de Protecció de Dades de Catalunya dependent d'aquesta Autoritat, no hi ha cap fitxer que en aparença pogués donar cobertura al tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància. Igualment, tampoc no constava cap fitxer d'aquestes característiques al Registre General de Protecció de Dades de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades,

Cinquè.- En data 11/07/2013 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de Salou, en primer lloc, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.a) en relació amb l'article 20; en segon lloc, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4 LOPD; en

tercer lloc, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4 LOPD; i en quart lloc, per una presumpta infracció lleu prevista a l'article 44.2.c) en relació amb l'article 5 LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient al funcionari de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el 17/07/2013.

En el mateix acord d'inici es van explicitar els motius pels quals no s'efectuà cap imputació respecte a d'altres fets que també s'havien denunciat, que s'enumeren a continuació amb una breu menció al motiu pel qual no va ser objecte d'imputació. En primer lloc, respecte al fet denunciat referent a l'ús de les imatges captades pel sistema de videovigilància en el marc d'un procediment disciplinari, es va considerar que no es van destinar a una finalitat diferent o incompatible (seguretat i protecció dels béns). En segon lloc, quant a la denúncia per la instal·lació de càmeres ocultes sota l'aparença de detectors de fum, deixant de banda que certament ambdós aparells tenien algunes semblances, es va argumentar que la legislació aplicable no obliga a que dites càmeres siguin fàcilment visibles, ja que la visibilitat s'exigeix únicament respecte els cartells informatius. I en tercer lloc, pel que fa al fet denunciat relatiu a les càmeres de trànsit, tampoc no es va incloure entre els fets imputats perquè dites càmeres no permetien la captació d'informació sobre persones físiques identificades o identificables, ni de forma directa ni indirecta, de tal manera que amb aquestes càmeres no es duia a terme un tractament de dades personals, segons les definicions previstes a l'art. 3 de la LOPD.

En el plec de càrrecs es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenient per a la defensa dels seus interessos.

Sisè.- L'Ajuntament de Salou va formular al·legacions al plec de càrrecs mitjançant escrit de 20/08/2013.

L'entitat imputada aportava amb el seu escrit documentació diversa.

Setè.- En data 08/11/2013 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Salou havia incorregut, en primer lloc, en una infracció greu prevista a l'article 44.3.a), en relació amb l'article 20; en segon lloc, en una infracció greu prevista a l'article 44.3.c), en relació amb l'article 4; en tercer lloc, en una infracció greu prevista a l'article 44.3.c), en relació amb l'article 4; i en quart lloc, en una infracció lleu prevista a l'article 44.2.c), en relació amb l'article 5, tots ells de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 13/11/2013, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Aquest termini s'ha superat amb escreix sense que davant la proposta de resolució s'hagin formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Primer.- L'Ajuntament de Salou va instal·lar un sistema de videovigilància a les dependències de la Policia Local, a la Comissaria de platges i al dipòsit municipal de vehicles, que permetia enregistrar la imatge de persones físiques. Aquest tractament de dades de caràcter personal es va iniciar en una data indeterminada i es va mantenir com a mínim fins el 06/05/2013 quan es va efectuar la inspecció presencial, sense la prèvia aprovació i publicació de la disposició general de creació del fitxer i, per tant, sense haver promogut la seva notificació al Registre de Protecció de Dades de Catalunya dependent d'aquesta Autoritat.

Segon.- Segons les comprovacions efectuades pel personal inspector en l'acte d'inspecció de 06/05/2013, el camp de visió de dues de les càmeres exteriors instal·lades a les dependències de la Policia Local (en concret, la càmera que enfoca la part posterior de les dependències policials entre els carrers Milà i Ebre –càmera núm. 3 segons la numeració emprada per l'Ajuntament-; i la càmera que enfoca la façana de les dependències policials pel carrer de l'Ebre –càmera núm. 4, segons la mateixa numeració-), permetien captar imatges de persones que transiten per la via pública, més enllà del que podria resultar inevitable per assolir la finalitat de seguretat de les instal·lacions policials.

Tercer.- També en relació al tractament de dades de caràcter personal a través dels dispositius que integren el sistema de videovigilància, l'Ajuntament de Salou captava la veu –sense procedir al seu enregistrament- a través del micròfon instal·lat al taulell d'atenció al públic de les dependències de la Policia Local que s'activava des de la sala de control ubicada a la planta superior quan, a partir del visionat de les imatges captades per la càmera ubicada en la zona esmentada d'atenció al públic, es considerava necessari.

Quart.- També en relació amb el sistema de videovigilància abans esmentat, l'Ajuntament de Salou no informava degudament les persones afectades.

D'una banda, l'Ajuntament de Salou no havia col·locat els preceptius cartells informatius de l'existència de les càmeres a la Comissaria de platges ni al dipòsit municipal de vehicles.

D'altra banda, pel que fa a les càmeres instal·lades a les dependències de la Policia Local –tant interiors com exteriors- el Consistori només informava sobre la seva existència a través del cartell col·locat a la porta d'accés a l'edifici, de tal manera que no es garantia que les persones afectades el visualitzessin abans d'entrar dins el camp d'enfocament de les càmeres exteriors, atès que en la resta de façanes de l'edifici –zones en les quals també es captaven imatges- no s'informava de dit tractament per mitjà d'altres cartells. Així mateix, el cartell instal·lat a l'accés a la comissaria no incorporava un pictograma que reflectís la captació de la veu que es podia dur a terme a través del micròfon instal·lat a la zona d'atenció al públic. Al seu torn, respecte les càmeres interiors d'aquest edifici, tampoc no s'havia col·locat un cartell informatiu en cadascuna de les plantes en les que aquest es dividia l'edifici i que comptaven amb videocàmeres, i en concret, no hi havia cap cartell informatiu ni en la primera planta ni al soterrani.

A l'últim, l'Ajuntament de Salou no proporcionava a les persones afectades pel sistema de videovigilància descrit en aquest punt, informació complementària sobre el dret d'informació per mitjà d'impresos o a través de la seva web o seu electrònica.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant el plec de càrrecs. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació allò més rellevant de la resposta motivada que donà la persona instructora a aquestes al·legacions que l'entitat imputada havia formulat davant el plec de càrrecs.

2.1.- Sobre la creació del fitxer.

En el primer apartat del seu escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs formulat per la persona instructora, l'entitat imputada exposava que *"un cop comprovat que el tractament de dades personals efectuat mitjançant les càmeres de vigilància (...) no encaixaria en cap dels fitxers creats per l'Ajuntament"*, en data 14/05/2013 es va procedir a l'aprovació de la disposició de caràcter general del fitxer "videovigilància edificis", la qual s'ha publicat al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona (en endavant, BOPT) en data 21/08/2013, restant pendent la notificació de la creació del fitxer al Registre de Protecció de Dades de Catalunya (en endavant, RPDC) dependent d'aquesta Autoritat, la qual cosa informava l'Ajuntament que s'efectuarà *"en els propers dies"*.

En primer lloc, tal com assenyalava la persona instructora en la proposta de resolució, es considera oportú posar de manifest la diligència que ha mostrat l'Ajuntament de Salou per tal d'esmenar, amb celeritat, la situació irregular descrita en el fet provat primer d'aquesta resolució.

No obstant això, aquesta regularització esgrimida per l'Ajuntament i certament constatada per aquesta Autoritat tindrà incidència en l'apartat de mesures correctores a proposar, però no permet desvirtuar els fets que s'imputaven al plec de càrrecs ni la seva qualificació jurídica, atès que amb anterioritat a l'aprovació del fitxer que s'ha dut a terme arran d'aquest procediment, tal com admeteren els representants de l'Ajuntament de Salou en l'acte d'inspecció practicat el 06/05/2013, s'emmagatzemaven les imatges captades pels sistemes de videovigilància instal·lats a les dependències de la Policia Local, a la Comissaria de platges i al dipòsit municipal de vehicles. Així, d'acord amb l'article 9.1 de la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'Autoritat, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància (en endavant, Instrucció 1/2009), en el supòsit que s'enregistrin les imatges captades pels sistemes de videovigilància, és necessari que amb caràcter previ s'hagi creat el fitxer corresponent.

2.2.- Sobre les càmeres col·locades al perímetre de les dependències de la Policia Local.

Seguidament l'entitat imputada adduïa que la ubicació de les càmeres que es mencionen al punt segon de l'apartat de fets provats d'aquesta resolució, és l'única possible per preservar la seguretat de les instal·lacions policials i considerava que *"inevitablement es capta algun tram de la via pública (mai afectant a l'esfera privada de cap domicili)." Al seu torn, considerava que si bé la resolució de les imatges permet distingir el contorn d'una persona o trets extrems d'aquesta, no recullen amb claredat trets facials o corporals per poder identificar una persona amb claredat i únicament seria possible la seva identificació per "l'habitualitat en el seu visionat", tot i que això també podria generar dubtes.*

Primerament, pel que fa a l'al·legació referent a que les càmeres exteriors instal·lades a les dependències de la Policia Local de Salou no permeten la identificació de les persones amb suficient claredat, es fa necessari acudir a l'article 2.d) de la Instrucció 1/2009. Aquest precepte determina que una persona és identificable *"quan pot ser identificada directament a través d'una imatge del seu cos, o de la seva veu, o indirectament a través d'altres imatges com per exemple codis, identificadors, matrícules o altres que per elles mateixes, o posades en relació amb altres dades, permetin identificar una persona sense que això requereixi terminis o esforços desproporcionats."*

En aquest sentit, l'Audiència Nacional en la seva sentència de 08/03/2002 dictaminà que *"para que exista dato de carácter personal (...) no es imprescindible una plena coincidencia entre el dato y una persona concreta, sino que es suficiente con que tal identificación pueda efectuarse sin esfuerzos desproporcionados (...)"*.

Així doncs, per tal que entri en joc la normativa sobre protecció de dades, és suficient que les imatges que es captin a través de les càmeres permetin mínimament la identificació de les persones afectades, encara que dita identificació vingui motivada pel fet que les persones afectades, habitualment transiten per aquella zona videovigilada. I en aquest sentit, és indiferent si la persona afectada pel tractament de les seves dades amb fins de videovigilància és o no coneguda pel responsable del fitxer o tractament, doncs el rellevant és si es pot arribar a identificar, sense que això requereixi terminis o esforços desproporcionats.

Assentat l'anterior, cal posar de manifest que en l'acte d'inspecció efectuat el 06/05/2013, el personal inspector constatà que les càmeres permetien captar imatges de persones físiques identificades o identificables. A aquest respecte, també s'ha de tenir en compte que l'Ajuntament de Salou ha procedit a la creació del fitxer "videovigilància edificis", i informava del tractament de dades caràcter personal mitjançant les càmeres instal·lades a les dependències policials a través d'un cartell informatiu.

En allò referent a la ubicació de les càmeres, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, el primer que es fa necessari precisar és que en el present procediment sancionador no es posa en dubte la legitimitat de l'Ajuntament de Salou per instal·lar un sistema de videovigilància amb la finalitat de garantir la seguretat dels seus béns, instal·lacions i de les persones que es troben en les seves dependències i espais; així com tampoc no es qüestiona la idoneïtat de la seva ubicació. Altra cosa és que l'enfocament de les

càmeres núms. 3 i 4 (segons la numeració emprada per l'Ajuntament) instal·lades a l'exterior de les dependències de la Policia Local de Salou permetessin efectuar un tractament de dades personals que transiten per la via pública que es considera excessiu.

A aquest respecte, no és sobrer recordar que d'acord amb allò establert a la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització per les Forces i els Cossos de seguretat Ciutadana en llocs públics, desplegada a Catalunya pel Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya i per l'Ordre de 29 de juny de 2001, de regulació dels mitjans pels quals s'informa de l'existència de videocàmeres fixes instal·lades per la policia de la Generalitat i les policies locals de Catalunya en llocs públics, únicament es permet la captació d'imatges en llocs públics –oberts o tancats– a les Forces i els Cossos de seguretat amb la finalitat de garantir la seguretat pública, i sempre i quan s'hagi obtingut l'autorització de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior, previ informe favorable de la Comissió de control de dispositius de videovigilància. Tot i això, és necessari precisar que d'acord amb l'article 1.3 del Decret 134/1999, quan la finalitat de les càmeres sigui la de garantir la seguretat i protecció interior o exterior en immobles, dependències o instal·lacions de les policies locals, tal com succeeix en el present cas, no serà d'aplicació dita normativa sectorial i per tant no procedeix l'autorització administrativa esmentada. En conseqüència, en un cas com el present de protecció de l'edifici de la seu de la policia local, les càmeres estaran sotmeses plenament a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, i en conseqüència, a la Instrucció 1/2009, que només permet la captació incidental d'imatges de persones a la via pública per a la vigilància d'edificis o instal·lacions quan el tractament és inevitable per assolir dita finalitat, circumstància que en el present cas no concorre.

En efecte, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, en el present cas la finalitat perseguida es podia assolir sense alterar la ubicació de les càmeres núms. 3 i 4 instal·lades a l'exterior de les dependències policials, amb dues actuacions alternatives. La primera opció seria modificar el seu camp de visió, de manera que la porció de la via pública que es captés esdevingués la mínima imprescindible. I la segona alternativa seria limitar l'àmbit de visió de la part de la via pública que es considerés excessiva mitjançant l'ús de pantalles de privacitat o l'emascarament de les imatges, la qual cosa faria innecessària la modificació del camp d'enfocament.

2.3.- Sobre la captació de la veu.

L'Ajuntament de Salou intentava justificar la captació de la veu a la zona d'atenció al públic ubicada a l'entrada de les dependències, per la inexistència d'una mampara de seguretat que protegeixi l'agent que presta el servei d'atenció al públic, al qui en moltes hores només s'afegiria un altre agent ubicat a la planta superior. Així mateix exposava que el sistema que permet la captació de la veu es pot posar en funcionament de dues formes: la primera, mitjançant un polsador que el mateix agent que es troba a la zona d'atenció al públic pot prémer per alertar l'agent que es troba a la sala de control ubicada a la planta superior; i la segona, quan l'agent de la planta superior observa a través de les càmeres eventuais situacions violentes o agressives, les quals es confirmen amb la captació directa de la veu. Al seu torn, exposava que els agents de la comissaria havien estat informats de dit sistema de captació de la veu.

Per donar resposta a aquesta al·legació i determinar si la captació de la veu s'ha de considerar justificada i proporcionada és necessari acudir en primer terme a l'article 4.1 de la LOPD, que regula el principi de qualitat de les dades en la seva vessant de principi de proporcionalitat en els següents termes:

"1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut."

I en concreció del precepte anterior, l'article 7.4 de la Instrucció 1/2009, relatiu al principi de proporcionalitat, determina el següent:

"7.4 La captació i l'enregistrament de la veu de les persones físiques juntament amb l'enregistrament de la imatge a través de sistemes de videovigilància només pot considerar-se legítima, amb caràcter excepcional, quan no es tracti de converses estrictament privades, la finalitat de vigilància no es pugui aconseguir mitjançant l'enregistrament, de forma exclusiva, de la imatge, i sempre que els motius que justifiquen l'enregistrament de la veu figurin en la memòria prevista a l'article 10 d'aquesta Instrucció. (...)"

Tal com es pronuncià aquesta Autoritat en un cas molt similar relatiu a la captació de la veu en la zona d'atenció al públic d'una comissaria (resolució del procediment sancionador núm. 2/2012, la qual es pot consultar al web www.apd.cat), escau recordar que la gravació de la imatge i la veu de les persones comporta una ingerència o limitació en el dret de les persones afectades a disposar lliurement de les seves dades, llibertat de disposició que constitueix el nucli del dret a la protecció de dades personals. Però a més, en aquest cas, no es pot passar per alt que el tipus de dades tractades pot suposar una limitació per actuar o expressar-se lliurement.

Dit això, per tal que la captació de la veu s'estimi ajustada al principi de qualitat en la seva vessant de proporcionalitat, és requisit indispensable que, d'una banda, no es captin converses estrictament privades, circumstància que en el present cas no es garanteix atès que la captació de la veu sempre s'activa per l'usuari que visiona les càmeres de videovigilància i que es troba al pis superior de les dependències policials, i això es pot fer sense que la captació de la veu l'hagi sol·licitada l'agent afectat, de manera que la persona que desenvolupa les seves tasques a la zona d'atenció al públic desconeix en quin moment el micròfon està actiu, i per tant, si s'estan captant les converses que aquest manté amb terceres persones.

D'altra banda, per tal que la captació de la veu sigui proporcionada, també es requereix que no es pugui assolir la finalitat de vigilància de manera exclusiva amb la captació de la imatge. En aquest sentit, en atenció a les circumstàncies invocades per l'Ajuntament de Salou, es pot arribar a admetre que en determinats supòsits excepcionals sigui necessària la captació de la veu en la zona d'atenció al públic per garantir la seguretat. Ara bé, aquesta captació que té caràcter excepcional ha de ser el menys intrusiva possible per a les persones afectades i respectuosa amb el principi d'intervenció mínima. En efecte, el principi d'intervenció mínima

requereix que el responsable del fitxer o tractament garanteixi que no es pot assolir la finalitat perseguida amb altres mitjans sense exigir esforços desproporcionats. Sobre la base de l'anterior, es podria considerar legítima la captació de la veu, només de forma ocasional, per la concurrència de circumstàncies puntuals que ho justifiquen, sempre que l'agent de qui es capta la veu en fos coneixedor –i que s'hagués informat també la resta de persones afectades mitjançant el cartell corresponent, cosa que és objecte d'una altra imputació-. El cas, però, és que la situació constatada no era aquesta, sinó que la veu es podia captar sense coneixement de l'agent afectat, la qual cosa s'ha de considerar un tractament de dades intrusiu que vulnera el principi de qualitat de les dades, en la seva vessant de proporcionalitat.

És per això que, per tal de garantir la proporcionalitat del tractament controvertit, i avançant aquí el que es dirà en l'apartat de mesures correctores en els mateixos termes que apuntava la persona instructora en la proposta de resolució, es podria arbitrar un sistema per tal que l'agent afectat pogués ser coneixedor per qualsevol via -per exemple a través d'una senyal lluminosa-, de quan el micròfon està activat, la qual cosa també permetria garantir que la captació de la veu no resulta excessiva en relació a les finalitats perseguides, així com que no s'utilitza dita dada de caràcter personal amb una finalitat diferent o incompatible a les que en principi es persegueix.

Assentat l'anterior, no és sobrer recordar que l'ús de les imatges i veu captades amb una finalitat diferent o incompatible amb la de vigilància de les instal·lacions, com per exemple, el control laboral, podria implicar la vulneració del principi de finalitat en la mesura que no s'hagués informat a les persones afectades de dit extrem.

Pel que fa a les manifestacions tendents a que els agents de la comissaria estaven informats d'aquest tractament, a banda que aquesta circumstància no consta acreditada, es considera irrellevant atès que el tractament continuaria essent contrari al principi de proporcionalitat.

2.4.- Sobre els cartells informatius.

Respecte al fet imputat quart, relatiu a la manca de cartells informatius en les diverses dependències especificades al plec de càrrecs –i també al punt quart de l'apartat de fets provats d'aquesta resolució- l'entitat imputada exposava que havia procedit a la col·locació dels cartells que informen de les càmeres a "l'Oficina de Policia Platja", al dipòsit de vehicles, i a les dependències de la Policia Local, on dit cartell també informa sobre la captació de la veu.

Tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució i com s'ha esmentat en l'apartat 2.1 d'aquesta resolució, cal remarcar la celeritat de l'Ajuntament de Salou en instal·lar alguns dels cartells informatius preceptius –entre d'altres, el que inclou el pictograma que reflecteix la captació de la veu a les dependències de la Policia Local- i que no existien en el moment d'efectuar la inspecció, la qual cosa però no permet desvirtuar els fets que s'imputaven al plec de càrrecs ni la seva qualificació jurídica, tot i que sí incideix en les mesures correctores a proposar, sens perjudici del que es dirà seguidament.

En aquest sentit, cal precisar que els apartats 2, 3 i 6 de l'article 12 de la Instrucció 1/2009, relatiu al dret d'informació, disposen el següent:

“12.2 Els cartells informatius s’han de col·locar abans que comenci la captació d’imatges i veus, fins i tot si es tracta de proves, i només poden retirar-se un cop sigui desinstal·lat el sistema.

12.3 Els cartells informatius s’han de col·locar en emplaçaments clarament visibles abans d’entrar en el camp de gravació de les càmeres. La ubicació concreta dels cartells dependrà, en cada cas, de la naturalesa i l’estructura de les zones i espais videovigilats. No obstant això, cal tenir en compte les condicions següents:

Per a les càmeres de videovigilància en edificis o instal·lacions, s’ha de col·locar un cartell informatiu en cadascun dels accessos a l’àrea videovigilada. En cas que estiguin dividits per plantes, a més a més, cal col·locar un altre cartell informatiu en cadascuna de les plantes que comptin amb videocàmeres, ubicats en un espai d’accés principal a l’àrea o zona videovigilada en la planta. (...)

12.6 La persona responsable del tractament, o qui designi en lloc seu, també ha de proporcionar a les persones afectades informació sobre la resta de punts previstos a l’article 5.1 de la LOPD per mitjà d’impresos o a través de la seva web o seu electrònica, on hi haurà de constar la finalitat específica de la vigilància, com també la resta de la informació establerta als apartats a), d) i e) de l’article 5 de la LOPD.”

De conformitat amb l’anterior, els cartells informatius s’han de col·locar de manera que siguin clarament visibles per a les persones afectades abans que comenci la captació d’imatges, és a dir, abans d’entrar en el camp de visió de les càmeres. Al seu torn, quan els edificis o instal·lacions objecte de videovigilància interior estan dividits per plantes, és necessari col·locar un cartell informatiu en cadascuna d’aquestes.

Així, tal com s’exposa en l’apartat quart dels fets provats, en allò referent a les càmeres instal·lades a l’edifici de la Policia Local, tot i que en el moment de la inspecció es va constatar l’existència d’un cartell informatiu a l’entrada d’aquelles dependències, amb el dit cartell no es garanteix que les persones afectades són informades, abans d’entrar en el camp d’enfocament de les càmeres exteriors, per mitjà dels preceptius cartells, els quals s’haurien de col·locar en cadascuna de les façanes de les dependències policials que són videovigilades. Així mateix, també es va constatar en l’acte d’inspecció que a la planta superior i al soterrani de l’edifici policial no hi havia el cartell informatiu preceptiu. Doncs bé, en el tràmit d’al·legacions al plec de càrrecs i a la proposta de resolució l’Ajuntament no ha acreditat haver esmenat aquesta mancances detectades respecte els cartells informatius de l’edifici on té la seu la Policia Local.

D’altra banda, tampoc no ha acreditat l’Ajuntament que s’hagi esmenat la infracció en allò referent al deure de proporcionar a les persones afectades, per mitjà d’impresos o a través de la seva web o seu electrònica, informació sobre la resta d’extremes que preveu l’article 5.1 de la LOPD, tal com exigeix l’article 12.6 de la Instrucció 1/2009.

Aquestes mancances, tal com manifestava la persona instructora en la proposta de resolució, faran necessari l'adopció de mesures correctores per garantir que es fa efectiu el dret d'informació de les persones afectades en la forma descrita.

Tercer.- Els fets descrits al punt primer de a l'apartat de fets provats, relatius a la manca de fitxer, es consideren constitutius de la infracció prevista a l'article 44.3.a) de la LOPD, que en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, tipifica com a infracció de caràcter greu:

“a) Crear fitxers de titularitat pública o iniciar la recollida de dades de caràcter personal per a aquests, sense autorització de disposició general, publicada en el “Butlletí Oficial de l'Estat” o diari oficial corresponent.”

A aquest respecte, l'article 20 de la LOPD preveu que:

“1. La creació, la modificació o la supressió dels fitxers de les administracions públiques només es poden fer per mitjà d'una disposició general publicada en el Butlletí Oficial de l'Estat o en el diari oficial corresponent.

2. Les disposicions de creació o de modificació de fitxers han d'indicar:

a) La finalitat del fitxer i els usos previstos.

b) Les persones o els col·lectius sobre els quals es pretén obtenir dades de caràcter personal o que estiguin obligats a subministrar-les.

c) El procediment de recollida de les dades de caràcter personal.

d) L'estructura bàsica del fitxer i la descripció dels tipus de dades de caràcter personal incloses en el mateix fitxer.

e) Les cessions de dades de caràcter personal i, si s'escau, les transferències de dades que es prevegin a països tercers.

f) Els òrgans de les administracions responsables del fitxer.

g) Els serveis o les unitats davant els quals es puguin exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

h) Les mesures de seguretat amb indicació del nivell bàsic, mitjà o alt exigible.

3. En les disposicions que es dictin per a la supressió dels fitxers, se n'ha d'establir el destí o, si s'escau, les previsions que s'adoptin per destruir-los.”

Per la seva banda, l'article 52 del RLOPD estableix el següent:

“Disposició o acord de creació, modificació o supressió del fitxer.

1. La creació, modificació o supressió dels fitxers de titularitat pública només es pot fer per mitjà d'una disposició general o acord publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent.

2. En tot cas, la disposició o acord s'ha de dictar i publicar amb caràcter previ a la creació, modificació o supressió del fitxer”.

Al seu torn, la Instrucció 1/2009, en el seu article 9.1, relatiu a la creació de fitxers, disposa que:

“9.1 Per poder iniciar la captació d’imatges cal haver creat, amb caràcter previ, el fitxer corresponent, d’acord amb el que estableix la normativa de protecció de dades de caràcter personal i aquesta Instrucció, llevat que les imatges es captin sense que hi hagi emmagatzematge.”

De conformitat amb l'anterior, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, la recollida i emmagatzematge de dades de caràcter personal captades a través de sistemes de videovigilància, sense haver creat el corresponent fitxer mitjançant disposició de caràcter general, publicada al butlletí oficial corresponent, i en conseqüència, sense haver sol·licitat la posterior inscripció al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, dependent d'aquesta Autoritat, constitueix una infracció prevista en l'article 44.3.a) LOPD, que tipifica com a infracció greu iniciar la recollida de dades de caràcter personal sense l'autorització de disposició general, publicada en el diari oficial corresponent, motiu pel qual es considera acreditat que l'Ajuntament de Salou ha comès una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3.a) en relació amb l'article 20, ambdós de la LOPD, i l'art. 9.1 de la Instrucció 1/2009.

Quart.- Pel que fa als fets descrits al punt segon de l'apartat de fets provats, referents a la captació d'imatges de persones en llocs públics, l'article 44.3.c) LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, tipifica com a infracció de caràcter greu:

“c) Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i garanties establerts a l'article 4 de la present Llei i les disposicions que el desenvolupen, tret que sigui constitutiu d'infracció molt greu”.

A aquest respecte, l'article 4 de la LOPD es refereix al principi de qualitat de les dades, que té diferents vessants, una de les quals és el principi de proporcionalitat, expressament recollit en l'article 4.1 de la LOPD quan prohibeix la recollida de dades excessives en relació amb la finalitat perseguida:

“1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut”.

Per la seva banda, l'article 5.4 b) de la Instrucció 1/2009, no considera legítim:

“b) La captació d’imatges de persones a la via pública, llevat que la duguin a terme les forces i els Cossos de seguretat d’acord amb la seva normativa específica. La captació incidental d’imatges de la via pública per a la vigilància d’edificis o instal·lacions només resulta legítima si resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància de l’edifici o la instal·lació.”

Tal com s'ha avançat, aquesta normativa específica a la qual es remet la Instrucció està constituïda per la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització per les Forces i els Cossos de seguretat Ciutadana en llocs públics, desplegada a Catalunya pel Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya i per l'Ordre de 29 de juny de 2001, de regulació dels mitjans pels quals s'informa de l'existència de videocàmeres fixes instal·lades

per la policia de la Generalitat i les policies locals de Catalunya en llocs públics. Doncs bé, aquestes normes únicament permeten la captació d'imatges en llocs públics –oberts o tancats– a les Forces i els Cossos de seguretat, i sempre i quan s'hagi obtingut l'autorització de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior, previ informe favorable de la Comissió de control de dispositius de videovigilància.

De les actuacions dutes a terme durant el present procediment es considera acreditat que, en el present cas, la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública efectuada mitjançant les càmeres núms. 3 i 4 (segons la pròpia numeració emprada per l'Ajuntament) instal·lades al perímetre de les instal·lacions de la Policia Local, si bé la duu a terme un cos policial, no consta acreditat que s'hagi obtingut la preceptiva autorització. En aquest sentit, com s'ha exposat a l'apartat 2.2 d'aquesta resolució, cal precisar que no procedeix que l'Ajuntament de Salou sol·liciti dita autorització, atès que d'acord amb l'article 1.3 del Decret 134/1999, la normativa policial a la qual es remet la Instrucció 1/2009 no seria aplicable a les càmeres instal·lades a les dependències de la policia local amb la finalitat de garantir la seguretat i protecció interior o exterior, tal com succeeix en el present supòsit. Així doncs, en no ser d'aplicació al present cas dita normativa sectorial, les càmeres estan sotmeses plenament a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, i en conseqüència, a la Instrucció 1/2009 que només permet la captació incidental d'imatges de persones a la via pública per a la vigilància d'edificis o instal·lacions quan el tractament és inevitable per assolir dita finalitat, circumstància que en el present cas no concorre.

Així les coses, si bé com ja s'ha dit anteriorment, l'Ajuntament de Salou està legitimat per implantar un sistema de videovigilància amb la finalitat de garantir la seguretat dels béns, instal·lacions i persones que es troben a les dependències i espais municipals, el tractament de dades personals que aquí s'aborda s'ha de considerar contrari al principi de proporcionalitat, ja que la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública per mitjà de les càmeres abans referides resulta excessiu per a la finalitat de vigilància esmentada. Així, aquesta finalitat lícita es podia assolir igualment amb la restricció o limitació del camp de visió de les càmeres núms. 3 i 4, a fi d'evitar la captació d'imatges de persones de llocs públics, de tal manera que aquesta captació només resultés incidental.

De conformitat amb l'anterior, es considera acreditada la comissió dels fets descrits al punt 2n de l'apartat de fets provats. Conseqüentment, es considera que l'Ajuntament de Salou ha comès una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3.c), en relació amb l'article 4, ambdós de la LOPD, per vulnerar el principi de qualitat en la seva vessant de proporcionalitat, ja que la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública es podia evitar sense causar un detriment a la finalitat esgrimida de vigilància de les instal·lacions.

Cinquè.- Pel que fa als fets descrits al punt tercer de l'apartat de fets provats, referents a la captació de la veu, es consideren constitutius de la infracció prevista l'article 44.3.c) LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, tipifica com a infracció de caràcter greu:

“c) Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i garanties establerts a l'article 4 de la present Llei i les disposicions que el desenvolupen, tret que sigui constitutiu d'infracció molt greu”.

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 4.1 de la LOPD, estableix que:

"1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut".

Per la seva banda, l'article 7.4 de la Instrucció 1/2009, de l'APDCAT, disposa el següent:

"7.4 La captació i l'enregistrament de la veu de les persones físiques juntament amb l'enregistrament de la imatge a través de sistemes de videovigilància només pot considerar-se legítima, amb caràcter excepcional, quan no es tracti de converses estrictament privades, la finalitat de vigilància no es pugui aconseguir mitjançant l'enregistrament, de forma exclusiva, de la imatge, i sempre que els motius que justifiquen l'enregistrament de la veu figurin en la memòria prevista a l'article 10 d'aquesta Instrucció."

D'acord amb allò que al·legat l'Ajuntament de Salou s'ha considerat que la captació de la veu a través del dispositiu que integrava el sistema de videovigilància instal·lat a la zona d'atenció al públic de les dependències de la Policia Local, de forma excepcional podia estar justificada per assolir la finalitat de seguretat, en els termes esmentats a l'apartat 2.3 d'aquesta resolució, i sempre i quan no es captin converses privades i es garanteixi que dita captació és el menys intrusiva possible i respectuosa amb el principi d'intervenció mínima. Però tal com s'ha avançat en l'apartat esmentat, en les actuacions dutes a terme s'ha acreditat que la captació de la veu no s'efectuava amb la concurrència dels requisits allà descrits. Així doncs, com assenyalava la persona instructora en la proposta de resolució, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que l'Ajuntament de Salou ha comès una infracció greu, consistent en captar la veu de manera desproporcionada en relació a les finalitats perseguides, la qual cosa és constitutiva d'una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4.1, ambdós de la LOPD.

Sisè.- Pel que fa al fet descrit al punt quart de l'apartat de fets provats, referent a la manca d'informació, l'article 44.2.c) LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, tipifica com a infracció de caràcter lleu:

"c) L'incompliment del deure d'informació a l'afectat sobre el tractament de les seves dades de caràcter personal quan les dades les sol·liciti el mateix interessat."

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 5.1 LOPD regula el dret d'informació, i determina al respecte que:

"1. Els interessats als quals se sol·licitin dades personals han de ser prèviament informats de manera expressa, precisa i inequívoca:

- a) De l'existència d'un fitxer o un tractament de dades de caràcter personal, de la finalitat de la recollida de les dades i dels destinataris de la informació.*
- b) Del caràcter obligatori o facultatiu de la resposta a les preguntes que els siguin plantejades.*
- c) De les conseqüències de l'obtenció de les dades o de la negativa a subministrar-les.*

- d) De la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.
e) De la identitat i la direcció del responsable del tractament o, si s'escau, del seu representant."

Per la seva banda, l'article 12 de la Instrucció 1/2009, estableix que:

"12.1 Les persones responsables del tractament d'imatges a través de càmeres fixes han d'informar de forma clara i permanent sobre l'existència de les càmeres mitjançant la col·locació dels cartells informatius que siguin necessaris per garantir-ne el coneixement per les persones afectades. Aquesta obligació és exigible igualment quan les imatges captades no siguin enregistrades.

12.2 Els cartells informatius s'han de col·locar abans que comenci la captació d'imatges i veus, fins i tot si es tracta de proves, i només poden retirar-se un cop sigui desinstal·lat el sistema.

12.3 Els cartells informatius s'han de col·locar en emplaçaments clarament visibles abans d'entrar en el camp de gravació de les càmeres. La ubicació concreta dels cartells dependrà, en cada cas, de la naturalesa i l'estructura de les zones i espais videovigilats. No obstant això, cal tenir en compte les condicions següents:

Per a les càmeres de videovigilància en edificis o instal·lacions, s'ha de col·locar un cartell informatiu en cadascun dels accessos a l'àrea videovigilada. En cas que estiguin dividits per plantes, a més a més, cal col·locar un altre cartell informatiu en cadascuna de les plantes que comptin amb videocàmeres, ubicats en un espai d'accés principal a l'àrea o zona videovigilada en la planta. (...)

12.4 El contingut i el disseny del cartell informatiu s'ha d'ajustar al que estableix l'annex d'aquesta Instrucció, sense que en cap cas resulti exigible que s'especifiqui l'emplaçament de les càmeres. (...)

12.6 La persona responsable del tractament, o qui designi en lloc seu, també ha de proporcionar a les persones afectades informació sobre la resta de punts previstos a l'article 5.1 de la LOPD per mitjà d'impresos o a través de la seva web o seu electrònica, on hi haurà de constar la finalitat específica de la vigilància, com també la resta de la informació establerta als apartats a), d) i e) de l'article 5 de la LOPD. (...)"

L'annex de la Instrucció 1/2009 al qual es remet l'apartat quart del precepte abans transcrit, disposa que:

"1. En el cartell informatiu a què es refereix l'article 12 d'aquesta Instrucció s'ha de fer constar de forma clarament visible, de dalt a baix, com a mínim, la informació següent:

(...) Pictograma que simbolitza una càmera de videovigilància dins d'un rectangle blanc. Quan es capti la veu, el pictograma ha de reflectir aquesta circumstància. (...)"

De conformitat amb l'anterior, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que l'Ajuntament de Salou no informava a les persones afectades en relació al tractament de la imatge mitjançant càmeres amb fins de videovigilància. D'una banda, l'Ajuntament de Salou no havia col·locat els preceptius cartells informatius de l'existència de les càmeres a la Comissaria de platges ni al dipòsit municipal de vehicles.

D'altra banda, pel que fa a les càmeres instal·lades a les dependències de la Policia Local – tant interiors com exteriors- el Consistori només informava sobre la seva existència a través del cartell col·locat a la porta d'accés a l'edifici, de tal manera que no es garantia que les persones afectades el visualitzessin abans d'entrar dins el camp d'enfocament de les càmeres exteriors, atès que en la resta de façanes de l'edifici –zones en les quals també es captaven imatges- no s'informava de dit tractament per mitjà d'altres cartells. Al seu torn, respecte les càmeres interiors d'aquest edifici, tampoc no s'havia col·locat un cartell informatiu en cadascuna de les plantes en les que aquest es dividia i que comptaven amb videovigilància, i en concret, no hi havia cap cartell informatiu ni en la primera planta ni al soterrani. Així mateix, el cartell instal·lat a l'accés a la comissaria no incorporava un pictograma que reflectís la captació de la veu que es podia dur a terme a través del micròfon instal·lat a la zona d'atenció al públic.

A l'últim, l'Ajuntament de Salou no proporcionava a les persones afectades pel sistema de videovigilància descrit en aquest punt, informació complementària sobre el dret d'informació per mitjà d'impresos o a través de la seva web o seu electrònica.

Així doncs, es considera acreditat que l'Ajuntament de Salou ha comès una infracció lleu, consistent en la vulneració del dret d'informació de les persones interessades en la recollida de la imatge i veu a través de càmeres amb fins de videovigilància, la qual cosa és constitutiva d'una infracció tipificada com a lleu a l'article 44.2.c) en relació amb l'article 5, ambdós de la LOPD, i l'article 12 de la Instrucció 1/2009.

Setè.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. És en virtut d'aquesta facultat que, tal com indicava la persona instructora, és procedent requerir l'Ajuntament de Salou per tal que al més aviat possible, i com a màxim en el termini de 10 dies a comptar des del dia següent a la notificació d'aquesta resolució, dugui a terme les següents actuacions:

7.1.- Pel que fa al fitxer que dona cobertura al tractament d'imatges i veus a través de càmeres amb fins de videovigilància, tal com s'ha avançat, consta acreditat que l'Ajuntament de Salou ha aprovat la disposició de creació del fitxer "*Videovigilància edificis*", la qual s'ha publicat al BOPT en data 21/08/2013. Així les coses, i ateses les actuacions que l'Ajuntament ja ha dut a terme de manera diligent, no procedeix proposar aquí l'adopció de mesures correctores, sense perjudici de recordar que en el termini de 30 dies des de la publicació que s'ha efectuat al BOPT, l'Ajuntament de Salou ha de notificar la creació del fitxer esmentat a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, als efectes de la seva inscripció al Registre de Protecció de Dades de Catalunya de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, de conformitat amb el previst a l'article 11 de la Llei 32/2010 i 55 del RLOPD.

7.2.- En relació a les càmeres núms. 3 i 4 (segons la numeració emprada per l'Ajuntament) instal·lades a l'exterior de les dependències de la Policia Local, és procedent requerir al Consistori per tal que restringeixi o limiti el camp d'enfocament de dites càmeres, de manera que no es puguin captar imatges de persones a la via pública, més enllà del que resulti inevitable per assolir la finalitat de vigilància de la instal·lació. En aquest sentit, l'Ajuntament de Salou podria dur a terme, amb caràcter alternatiu, alguna de les dues actuacions que s'han mencionat a l'apartat 2.2 dels fonaments de dret d'aquesta resolució: a) instal·lar pantalles de privacitat a les càmeres; o b) emmascarar les imatges –funcionalitat tècnica que bloqueja determinades àrees del camp de visió de la càmera de manera que aquestes no es visualitzin ni es gravin-.

7.3.- Pel que fa al dispositiu integrat al sistema de videovigilància, que permet la captació de la veu a la zona d'atenció al públic de les dependències de la Policia Local, és procedent requerir l'entitat imputada per tal que limiti la possibilitat de captar la veu a aquells supòsits estrictament imprescindibles vinculats amb la seguretat i tenint en compte el que s'ha argumentat en l'apartat 2.3 dels fonaments d'aquesta resolució, de manera que dita captació resulti el menys intrusiva possible per als drets de les persones afectades i s'ajusti al principi d'intervenció mínima, i en tot cas, evitant la captació de converses privades. A tall d'exemple, tal com s'ha avançat a l'apartat esmentat, dita mesura correctora podria consistir en instaurar un sistema per tal que l'agent que es trobés prestant serveis a la zona d'atenció al públic pogués ser coneixedor de quan el micròfon està activat.

D'altra banda, atès que s'infereix que la finalitat principal del micròfon és la captació de la veu de persones alienes a la Policia Local, es recomana que aquest s'ubiqui de tal manera que sigui adequada a la finalitat que es persegueix.

7.4.- En relació al dret d'informació, tal com s'ha avançat, l'Ajuntament de Salou ha procedit a la col·locació de diversos cartells informatius de l'existència de les càmeres en les diverses zones videovigilades. No obstant això, pel que fa a les càmeres instal·lades a les dependències de la Policia Local, és procedent requerir a l'Ajuntament de Salou per tal que acrediti la instal·lació en cadascuna de les façanes de dit edifici que són sotmeses a videovigilància els preceptius cartells informatius, de manera que siguin clarament visibles per les persones afectades abans que comenci la captació d'imatges. Al seu torn, també és procedent requerir a l'Ajuntament que acrediti la instal·lació d'un cartell a la planta superior i al soterrani de les dependències policials esmentades.

D'altra banda, també respecte la vulneració del dret d'informació imputada al punt quart de l'apartat de fets provats, és oportú requerir l'entitat imputada que proporcioni a les persones afectades, per mitjà d'impresos o a través de la seva web o seu electrònica, informació sobre la resta d'extrems que preveu l'article 5.1 de la LOPD.

Un cop s'hagin adoptat les mesures correctores descrites en el termini de 10 dies assenyalat a l'efecte, en el termini dels 10 dies següents l'Ajuntament de Salou haurà de donar-ne compte a l'Autoritat, sense perjudici de la facultat d'inspecció d'aquesta Autoritat per tal d'efectuar les verificacions corresponents.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de Salou ha comès, en primer lloc, una infracció greu prevista a l'article 44.3.a) en relació amb l'article 20; en segon lloc, una infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4; en tercer lloc, una infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4; i en quart lloc, una infracció lleu prevista a l'article 44.2.c) en relació amb l'article 5, tots ells de la LOPD.

Segon.- Requerir l'Ajuntament de Salou per tal que adopti les mesures correctores assenyalades al fonament de dret setè, i acrediti davant aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme per donar-hi compliment.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Salou.

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 5 de desembre de 2013